

[Burgdorf.]

lig for konsekvenserne, for hvad vil den rene liberalisme medføre? Man kunne tænke sig, at en dertil indrettet gruppe tog magten i et menighedsråd, ikke af kærlighed til kirken og dens budskab, men for at gøre den til noget helt andet end det, den er i dag. Ja, man kunne næsten tænke sig, at de kunne have til hensigt at ødelægge kirken indefra. Det lader sig gøre, hvis der ingen kontrolinstans er, er jeg bange for.

Endelig skal jeg understrege en anden side, som jeg synes ikke er så godt i forslaget, og det er de omtalte stiftsråd. Jeg kan ikke rigtig se, hvad vi skal med dem, for vi har efter min opfattelse ikke brug for flere råd i den kirkelige administration. Jeg synes, det går udmærket, som det går, men det er alt sammen ting, vi kan drøfte. Når jeg har grundet over de dybe tanker i bemærkningerne til lovforslaget, har jeg fået akkurat den samme tanke, som formanden for Præsteforeningen, stiftsprovst Lindegaard, der også i et blad i dag siger, at dette virker som noget i hast nedskrevet.

Må jeg endelig sige til hr. Tandrup Jensen, at jeg ikke forstår, hvordan han har fået sin opfattelse af de menneskers indstilling, der deltog på et kursus på Rolighed. Jeg ved lidt om, hvad jeg snakker om, for jeg var selv leder af dette kursus. Det var mennesker, som alle sammen havde det sigte, at de ville folkekirken vel, den folkekirke, som vi kendte, og ikke den, som hr. Tandrup Jensen vil have, en frikirke. Jeg er glad for, at hr. Tandrup Jensen har læst det, og jeg opfordrer ham til at gøre det én gang til.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Det foreliggende forslag er særdeles positivt i sit sigte: man vil skabe bedre vilkår for folkekirkens arbejde, man vil styrke menighedens liv og vækst; det kan vi naturligvis gå ind for. Men det er, som om man maler med meget dystre farver. Folkekirken har jo gode kår i Danmark. Dens præster og øvrige medarbejdere har masser af muligheder for at nå mennesker med kirkens budskab, og ingen forhindrer os i at gøre det. Derfor er der også i årenes løb groet en lang række aktiviteter frem rundt om i sognene, ofte i en utraditionel udformning, der afspejler spændvidden i kirken. Hvert sogn har sin historie, sit særpræg og sine muligheder for evangeliet. Også de forskellige

kirkelige organisationer, der bæres af frivillige gaver, har gode arbejdsmuligheder, selv om det nok for nogle kan knibe med at skaffe det daglige brød. Det kan skyldes, at man er tilbøjelig til at slå lidt for store brød op, men inflationen skal nok have hovedparten af skylden.

I de fleste sogne er der grund til at glæde sig over et godt forhold mellem det officielle kirkelige arbejde og disse frie organisationers virke, og det er jo et karakteristisk træk ved folkekirken, som vi bør værne om og være stolte af. Der er både plads til og behov for frie initiativer. Alt, hvad der peger i retning af et usundt konkurrenceforhold – og det synes vi at der er i denne sammenhæng – bør vi være på vagt over for.

Der tales i bemærkningerne til forslaget om, at menighedsrådene skal kunne støtte det private og frivillige arbejde med offentlige midler. Jeg er ikke helt sikker på, at det er den vej, vi skal gå, og jeg er heller ikke sikker på, at man ønsker denne støtte, i hvert fald ikke hvis der knytter sig særlige betingelser til, og det gør der jo som regel, når det drejer sig om offentlige bevillinger. Men der er jo også andre måder at støtte på end med penge.

Menighedsrådene bør have større frihed til i samarbejde med præsterne at sætte de aktiviteter i gang, som man finder der er behov for. Det kan ikke være rimeligt, at man ofte løber panden imod et loft i rådighedsbeløbet. Samarbejde på provstiplan og på stiftsplan, når det gælder koordinering af fælles interesser, f. eks. arbejdet blandt turister om sommeren, der jo går fuldstændig på tværs af sognegrænserne, er vi også positivt indstillet over for. Men ellers mener vi, at det enkelte menighedsråd skal kunne arbejde så frit som muligt. Administration har vi nok af i Danmark, også i folkekirken.

Vi har en del spørgsmål, vi gerne vil stille i udvalget. Jeg har ligesom de andre ordførere haft virkelig svært ved at finde ud af flere af bemærkningerne – det har været ret så håbløst indtil nu – men jeg håber, at hr. John Haaber vil hjælpe os på vej i udvalget, så vi i hvert fald kan finde ud af, hvad der er meningen med det væsentlige i denne sammenhæng, og muligvis finde ud af en koordinering med det forslag, som kristeligt folkeparti har stillet om en såkaldt kirkeskole.